

PASEN: FEEST VAN HET LICHT

Genesis 1:1-4: De schepping van hemel en aarde

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water. God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis.

De eerste lijnen van de Bijbel zeggen dat God het universum en het leven schiep, alleen door dit uit te spreken. Dat is een eenvoudige bewering, maar tegelijk de best mogelijke verklaring voor het ontstaan van het universum. Alle wetenschappelijke theorieën ten spijt is het ontstaan van alle dingen een mysterie dat door niemand, ook niet de grootste geleerden, kan doorgrond worden. Het enige dat

we kunnen begrijpen, is dit: een superieur intelligent wezen, dat hier God genoemd wordt, heeft door de kracht van zijn bewustzijn, alleen door de gedachte te formuleren, de wereld zoals we die kennen, hemel en aarde, het leven, de mens doen ontstaan.

God sprak en het was er.

God had ook met de vingers kunnen knippen, of fluiten, maar Hij sprak. Hij gebruikte het woord, taal. De ultieme vorm van communicatie is het woord, en daarmee verwoordt God zichzelf, in de schepping, in de Bijbel, in zijn Zoon. De eerste stap in het scheppingsproces was de schepping van het licht. Zonder licht zie je niets. Licht is niet alleen een natuurlijke behoefte, maar ook een psychische. Licht staat voor helder inzicht, kennis, vreugde, welbevinden.

Johannes 1:1-5: een tweede

commentaar op de schepping.

In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God. Het was in het begin bij God. Alles is erdoor ontstaan en zonder dit is niets ontstaan van wat bestaat. In het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen. Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen.

In de eerste verzen van het evangelie van Johannes krijgen we een herhaling van wat we in de eerste bladzijde van de Bijbel lezen, namelijk het ontstaan van alle dingen door het Woord van God. Alleen krijgt dat Woord hier een hoofdletter, het wordt een identiteit op zich, het Woord wordt een persoon, God krijgt gestalte, en wat meer is, Hij krijgt de gestalte van een mens. In beide stukken tekst zien we dat

er duisternis is en dat het licht de duisternis verdringt. In Genesis gaat het ongetwijfeld over letterlijke duisternis. Een van de eerste dingen die God schiep was licht dat de duisternis verdreef. Zo werden er dingen zichtbaar, kwamen er dingen aan het licht. In Johannes gaat het om een ander soort duisternis, namelijk die van het kwaad, onrecht, zonde. Noem het zoals je wil. Omdat de mens God niet heeft willen herkennen of erkennen, is het hart van de mens afgeweken van het goede. En geneigd tot het kwade: egoïsme, hebzucht, trots, boosheid, roddel, racisme, onderdrukking, uitbuiting, oorlog, misbruik, begeerte, vuilheid, onverschilligheid. In verschillende mate, maar bij iedereen is het negatieve in enige mate aanwezig. Soms latent, soms zeer expliciet.

Nu komt het Woord om ook deze duisternis te beschijnen, om ook

daarin licht te zijn.

Johannes 1:11-14

Hij kwam naar wat van Hem was, maar wie van Hem waren hebben Hem niet ontvangen.

Wie Hem wel ontvingen en in zijn naam geloven, heeft Hij het voorrecht gegeven om kinderen van God te worden. Zij zijn niet op natuurlijke wijze geboren, niet uit lichamelijk verlangen of uit de wil van een man, maar uit God. Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond, vol van goedheid en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader.

God, Schepper van hemel en aarde, en van de mens, neemt meer dan 2000 jaar geleden het initiatief om wat scheefgegroeid is op aarde te herstellen. Dat doet Hij door zelf mens te worden. En als

mens zichzelf te offeren als prijs voor alle zonden, alle kwaad door mensen begaan. Het is de weg die God verkoos om de duisternis van het kwaad te verdrijven. Hij had ook andere, veel doortastender manieren kunnen bedenken. Ooit was er een zondvloed om het kwaad uit te roeien. Nu kiest Hij voor een schijnbaar 'klein' fait divers', ergens in de Romeinse tijd. Jezus Christus komt om gekruisigd te worden, om na drie dagen weer uit de dood op te staan. Achteraf blijkt dat die eenmalige gebeurtenis een enorme impact heeft. Zodanig zelfs dat deze boodschap vandaag nog over de hele wereld gepredikt wordt, en dat deze gebeurtenis elke zondag door miljoenen mensen gevierd wordt.

Wie de persoon en het offer van Christus erkent, aanneemt, zich daarmee kan vereenzelvigen, die wordt hersteld, die wordt 'kind van God'. Die wordt opnieuw geboren en dat herstel is volledig en definitief. Hij of zij wordt een nieuwe mens. In zijn of haar hart komt het licht wonen. Daardoor de gang naar duisternis (het kwaad) gaandeweg minder wordt en plaats maakt voor een verlangen naar Licht. Dat Licht is God in de persoon van Jezus Christus, zijn Zoon, het Woord met hoofdletter. Op die manier wordt de mens die opnieuw geboren is ('wedergeboren' zeggen wij soms) een kind van het Licht, geschikt voor de eeuwigheid in aanwezigheid van God. Onze bestemming is niet alleen voor deze wereld, maar ook voor de volgende.

Dat is nu de betekenis van Pasen. Door zijn dood aan het kruis en zijn opstanding uit de dood heeft Christus het kwaad en de dood overwonnen. **Pasen is één groots bevrijdingsfeest voor allen die in Hem geloven! Zalig Pasen!**